

Societat

SALUT

Infermeres manifestant-se ahir a les portes de la conselleria de Salut per reclamar millors condicions laborals. CRISTINA CALDERER

GEMMA GARRIDO GRANGER
BARCELONA

Setze contractes en un sol mes

Les infermeres es revoltent per posar fi a les contractacions temporals i reclamen millores salarials

L'atur de les infermeres és pràcticament inexistent, però les professionals asseguren que això és a canvi de contractes temporals –alguns de dies o per hores–, sots baixos i poques oportunitats de projecció a la feina. Tot i que els centres d'atenció primària (CAP), els hospitals i els geriàtrics no troben mans i es fan la competència entre ells per ampliar plantilles, les ofertes no sobrepassen, en el millor dels casos, l'any de durada. “No ens falta feina, però a costa d'acceptar, en molts casos, unes condicions laborals nefastes”, afirma Rosa Maria Famadas, portaveu del sindicat Satsse, majoritari entre les infermeres.

Satsse, que ahir va organitzar una protesta a les portes del departament de Salut per exigir canvis estructurals, alerta que les professionals estan esgotades després de dos anys de pandèmia fent hores extres per la falta crònica de mans que es pateix al país. Denuncien que se senten menystingudes i que cada vegada hi ha més professionals que decideixen abandonar la professió. I les contractacions són el detonant en molts casos. Per posar-ne un exemple, el desembre passat, a Barcelona, 179 infermeres a l'atur van signar 2.893 contractes; és a dir, cadascuna en va acumular 16 de mitjana, la majoria de curta durada.

A Catalunya hi ha 47.000 infermeres en actiu i la presidenta del Col·legi Oficial d'Infermeres i Infermers de Barcelona (COIB), Paola Galbany, admet que ara mateix és

complicat trobar professionals a l'atur. Amb tot, puntualitza, hi ha trampa: l'encavalcament de contractes temporals impossibilita que s'hi puguin registrar com a demandants de feina. “Tenim milers d'infermeres, algunes amb més de 15 anys d'experiència, signant una barbaritat de contractes temporals cada any”, explica. Malgrat la necessitat de disposar d'elles com mai, lamenta que no hi ha manera de fidelitzar-les amb contractes de com a mínim tres anys de durada.

“És cert que s'han hagut de fer contractes d'hores o de dies perquè n'hi ha hagut la necessitat, però a l'ICS són molt pocs. N'hem fidelitzat molts dins del que ens permet la llei”, defensa a l'ARA la infermera i directora de cures de l'Institut Català de la Salut (ICS), Montserrat Artigas. I posa com a exemple que la modalitat de substitucions s'ha reduït a la meitat des del 2018. Famadas reconeix que les contractacions en centres públics –gestionats per ICS– han millorat i moltes

Plantilles A Catalunya hi ha 47.000 professionals en actiu i l'atur és gairebé inexistent

infermeres d'altres sectors han fet el salt. “És normal. Hi ha patronals que volen que els contractes parcials, que ja són precaris, siguin flexibles en un 40% i que la disponibilitat sigui a demanda del centre. Això és una vergonya”, critica. I afegeix: “No pot ser que treballar d'infermera signifiqui no tenir un contracte fix fins als 40 anys i, per tant, no tenir vida, sempre pendent del telèfon per saber si treballes o no treballes”.

600 places més a les universitats

Artigas assegura que, tot i disposar de poques mans i compartir en part les reivindicacions del col·lectiu, l'administració ha fet “tot el que ha pogut i més” per reforçar les plantilles, com ara contractar professionals d'altres comunitats autònomes (d'Andalusia, per exemple, n'han fixat 600 durant un any). També destaca que s'han incorporat al sistema 279 estudiants d'infermeria de tercer curs amb contractes d'auxili sanitari (977 en total).

La pandèmia ha visibilitzat el dèficit crònic d'infermeres que pateix Catalunya des de fa vint anys i el mateix conseller de Salut, Josep Maria Argimon, calcula que caldria incorporar-ne entre 8.000 i 10.000. Segons el COIB, però, en falten almenys 20.000 més. Una infermera d'atenció primària hauria de tenir 1.300 pacients assignats com a màxim, però actualment en tenen més de 2.000. Als hospitals, la majoria en tenen entre 16 i 18 i, a les nits, pràcticament el doble.

Cada any es graduen unes 1.900 infermeres a Catalunya i Salut reivindica que el curs que ve s'obriran 600 places més a les universitats. En teoria, doncs, d'aquí quatre anys es graduaran unes 2.500 professionals cada any, però les infermeres són escèptiques. “No està clar que puguin ser tantes, perquè totes han de fer pràctiques en un sistema sanitari que treballa sota molta pressió, i tot i això aquesta xifra no permetrà fer el relleu generacional que necessitem”, afirma Galbany en relació amb la jubilació de les infermeres que tenen més de 63 anys i que ara mateix són un dels actius principals de la professió.

També hi ha el problema de la retribució. Una infermera té un sou que oscil·la entre 1.200 i 2.200 euros bruts mensuals depenent de la titularitat del centre i de cada conveni col·lectiu. A més, els sindicats denuncien que no es reconeix l'especialització, ja que les acabades de graduar cobren el mateix que les que han fet una residència. “Si aconseguim uns sous més justos i competitius, podrem retenir el talent”, resumeix Famadas. ■